

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Concilia Galliæ Narbonensis

Baluze, Etienne

Parisiis, 1668

Concilium Avenionense.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14646

AMELIO DE LAUTRECO.] Episcopo
postea Convenarum, Cardinale creato à Clemente
VII. anno MCCCLXXXV. die XII. mensis Julij.

CONCILIVM NARBONENSE

Habitu anno MCCCLXXIV.

CONCILII istius Narbonensis canones descripti
sunt ut plurimum ex superioribus Conciliis à
Petro Archiepiscopo Narbonensi celebratis, neque
Notis nostris indigent. Illud tantum admonere suffi-
ciat, ex epistolis Gregorij XI. heic insertis colligi
illum existimasse necessariam esse Conciliorum pro-
vincialium celebrationem ad conservandam disci-
plinam ecclesiasticam morésque Christianorum in-
formandos.

CONCILIVM AVENIONENSE.

GASBERTUS de Bellania Arelatensis Archi-
episcopus, qui Concilio præsidebat, Iohannis
XXII. conterraneus fuit, natus in parœcia sancti
Petri de Dunzaco apud Cadurcos. Hunc idem Iohannes
Episcopum Massiliensem creavit. Falluntur
enim qui Gasbertum anno MCCCLXXIV. cathedram
Massiliensem tenuisse putant. Nam anno MCCCLXXV.
mense Majo Raymundus erat Episcopus Massilien-
sis; ut patet ex Sententia Michaëlis Inquisitoris hæ-
reticæ pravitatis in Arelatensi, Aquensi, & Ebredunensi
provinciis ab apostolica sede deputati, data
adversus quosdam hæreticos apud Massiliam eo
anno combustos, quæ exstat in veteri codice MS.

Illustrissimi viri Iohannis Baptistæ Colberti. Per ea tempora Gasbertus factus est etiam sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarius, ac dein Archiepiscopus Arelatensis anno MCCCXXIII. ut Saxius scribit. Anno MCCCXXVI. mense Iunio præfuit Concilio apud Avenionem habito in prioratu sancti Ruffi. Unde facile colligimus errare eos qui Gasbertum Arelatensem Archiepiscopum evasisse putant anno MCCCXXVIII. Tum anno MCCCXXVII. isti quoque Avenionensi Concilio præfuit. Anno MCCCXL. translatus est ad Ecclesiam Narbonensem, & biennio post in Tolosana urbe fundavit Collegium Narbonense vulgò dictum pro alendis duodecim pauperibus scholasticis, quorum duo essent Presbyteri. Et cum maximè cuperet uti Presbyteris illis eorundemque successoribus in perpetuum fas esset audire confessiones collegarum, eisque administrare sacramenta ecclesiastica, possètque istiusmodi privilegium à Romana Curia petere, quæ in vicino consistebat, maluit tamen sequi antiquum morem, omisâque Romani Pontificis auctoritate, ad Archiepiscopum Tolosanum, qui tum erat Guilielmus de Lauduno, se convertit. Ille verò Gasberti votis annuendum ratus, eisdem Presbyteris potestatem æterna lege fecit audiendi confessiones eorundem scholarium, eisque administranda sacramenta ecclesiastica; ut patet ex literis Guilielmi, quas nunc primùm edidit in appendice actorum veterum. Gasbertus verò mortuus est Avenione anno MCCCXLVI. successorémque eodem anno habuit Petrum de Iudicia IV. Idus Ianuarij. Sed illud hoc loco adnotandum est, canones istius Concilij Avenionensis magna ex parte sumptos esse ex superiore Concilio Avenionensi, descriptos autem fuisse etiam magna ex parte in Conciliis à Petro de Iudicia celebratis.

BERTRANDUS EBREDUNENSIS.] cog-
nomento de Deucio, ortus è castro de Blandiaco in
diœcesi Ucticensi, factus Archiepiscopus Ebredu-
nensis anno mcccxxiii. ut docent Sammarthani. Eum
Benedictus XII. Presbyterum Cardinalem Tituli
sancti Marci creavit anno mcccxxxviii. die xviii. De-
cembris. Tandem factus est Episcopus Sabinensis &
S. R. E. Vicecancellarius, obiitque Avenioni anno
mccclv. ibidemque sepultus est apud Carthusianos.

PHILIPPO CAVALLICENSI] Vocabatur
Philippus Cabassole, Cavellicensis Episcopus, &
Cancellarius Iohannæ Reginae Neapolitanæ. *Ray-
naldus ad an. 1344. §. 30.* Anno mcccxliv. iv. Kal.
Maij à Clemente vi. delegatus est ut inducias inter
Massilienses & alias Provinciæ & Comitatus Forkal-
querij urbes adversus ipsos fœderatas promulgaret.
Idem ad an. 1349. §. 10. Per eas tempestates scripsit
libros suos de vita & miraculis beatæ Mariæ Magda-
lenæ, dicatos Henrico de Villars Archiepiscopo
Lugdunensi Galliarum Primati; in quibus multum
exagitat monachos Vezeliacenses, quod auderent
dicere corpus eiusdem Magdalenæ existere apud Ve-
zeliacum. Extat hoc Philippi opus in bibliotheca
sancti Victoris Parisiensis. Apostolicæ sedis Nuncius
anno mcccclix. Unde colligitur de illo intelligenda
esse quæ de Episcopo Cavallicensi sedis apostolicæ
Legato habet Nicolaus Serarius in libro quinto re-
rum Moguntiacarum pag. 858. Fuit postea Philip-
pus Patriarcha Hierosolymitanus, & Presbyter Car-
dinalis Tituli sanctorum Marcellini & Petri, ac
demum Episcopus Sabinensis, obiitque anno
mccclxxii. Vide Sammarthanos in catalogo Episco-
porum Cavallionensium. Testamentum eius editum
est à clarissimo viro Francisco Duchesnio in *Historia
Cardinalium Gallorum.*

FINIS NOTARUM.